Fenomenologia Artei

On Februarie 12, 2015

Îmbogățește-ți leadershipul cu noi sensuri de exprimare, comunicare și noi modele de raționament, găsind acele unghiuri de abordare a lor care să fie compatibile cu diferite niveluri de putere și control.

Trebuia să lupt din răsputeri că să mă înving pe mine însumi, la limita gândurilor și ideilor risipite zilnic în fraze dichisite, prin însăși parcurgerea celor două circuite de semnificații potențiale: Q1 pozitiv și Q2 negativ. Două circuite legate în paralel printr-un arc de filament în interiorul creierului, la limita dintre exactitate și eroarea tolerată, învecinate prin fluxul de anticipare a unei lumi virtuale. Trimiteau fiecare în celalalt - ca un miraj în deșert - imagini ireale, contraste curioase care înlăturau ideea oricărei evoluții sau permanențe.

Necontenit, aceste circuite parcurse alternativ de un curent de inspirație electrizant produceau o inductanță magnetică care tăia frecvențele înalte ale ideilor de fond, aplatizându-le printr-o distribuție de sarcini ce poseda energie de vibrație înaltă. Fără oprire, ideile dădeau navală prin ușa deschisă a subconștientului cu viteza unei săgeți trimise în direcția unei porți tridimensionale conectate la un spațiu înghesuit între vizibil și invizibil, alimentate de puterea lucidității interogative.

Evident. Traiectoria artei mele se intersecta cu știința. Păream, în definitiv, închis într-un orizont al ficțiunii comandate de intensitatea unor gânduri adesea incoerente, care îmi caracterizau stilul și performanța din unghiul gândirii de ordinul al doilea, al reflexivității filosofice - organ al marelui corp cristalizat, perla cea mai scumpă a sferei de creație. Bâjbâiam într-o încăpere străină, spațiul unei imensități schimbătoare, condus însă de spiritul vizionar al fizicianului care își raționalizează teoriile și se menține în perimetrul probelor tangibile și concrete.

Marele fizician Isaak Pomeranchuk era preocupat de teoria unor fenomene care puteau să dezvăluie cele mai adânci proprietăți ale lumii fizice. Eu mă preocupam de aplicarea metodei de a face știință prin utilizarea subînțelesurilor și metaforelor fecunde. Cu ajutorul lor artistul-gânditor izbutea să adâncească despicături luminoase în lumea ideală a compozițiilor de factură abstractă - într-o manieră realistă. Şi invers.

Leadership: Importanța operei tale este determinată de măsura în care ea depășește cadrul unei receptivități exterioare?

Fizicianul rus Arkady Migdal spunea: „ *Atât în arta figurativă, cât și în cea nonfigurativă, importanța unei opere este determinată de măsura în care ea depășește cadrul unei receptivități exterioare, de profunzimea armoniei părților ce o compun.* "

Dimensiunea artei pe care o configurezi, analizată prin prisma elementelor de sens atribuite unor noi variante de abordare a ceea ce cunoști sau percepi, trebuie să fie atât de plină de inspirație încât să dea profunzime, autenticitate și intensitate înțelesurilor pe care le comunici - fie prin viu grai, fie prin scris, fie prin exemplu personal.

Receptivitatea ține de ceea ce cultivi în mintea oamenilor și de feedback-ul primit de la ei, dar se distinge prin puterea lucidității de a delimita aparența de esență, abstractul de concret. Înțelegerea unor noi noțiuni și concepte nu se instalează imediat deoarece capacitatea oamenilor este limitată, dar cultivă predilecția pentru particular, manifestată în știință, dezvăluindu-se drept sursă de noutăți - experiențe de creație și reprezentări ale unor lumi

diferite.

În multe privințe, putem să reprezentăm în domeniul leadershipului noi sensuri de exprimare, comunicare și noi modele de raționament - prin ceea ce trăim, dar mai ales prin ceea ce ni se relevă prin studiu, creație și viziune. Metodele de abordare a științei și cunoașterii pe care le creăm, vor continua să acționeze și să se dezvolte în abordări mai importante - ca o punte spre noi perspective de evoluție.

Receptivitatea Exterioară vizează însușirea celorlalți oameni de a fi atenți la ce se întâmplă în perimetrul autenticității tale reflectate în plăsmuirea unor noi expresii de evoluție. Aceste expresii, la rândul lor, surprind în mod alegoric acele realități manifestate în sfera de cunoaștere, ideativă și emoțională, cu care resimți lumea și viața într-o ipostază de senzație, de nerecunoscut.

Putem de exemplu să comunicăm ceea ce se menține în perimetrul tangibilului, concluzii desprinse în urma cercetărilor. Dar la fel de bine putem să promovăm imagini ireale, ipoteze, contraste curioase care înlătură ideea oricărei evoluții sau permanente. Depinde ce anume vrem să exprimăm și de puterea pe care astfel o căpătăm.

Indiferent de ceea ce încercăm să insuflăm celor din jur, idei sau perspective în cadrul unor scheme comunicative care fac din informație unul din fundamentele esențiale ale dezvoltării, atâta vreme cât ele deschid noi puncte de interese și noi orizonturi înseamnă că avem putere.

Puterea de a pătrunde într-o zonă care găzduiește viziunea de a ieși din obișnuit, îmbrățișând acea formă artistică ce stârnește curiozitatea exploratoare, fără să acceptăm sau respingem raționamentele abstracte.

Leadership: Poți să exploatezi un infinit de vieți în mijlocul unei lumi trecătoare?

„ A exploata un infinit de vieți în mijlocul unei lumi trecătoare ", este o metaforă care aduce în prim plan acea conexiune care se formează între fundamentul unei judecăți de valoare și explicarea unui fenomen de adâncime, abordat în mod inovativ de pe poziții subiective și obiective. Un fel de amestecare a compozițiilor de factură abstractă transpuse într-o manieră realistă, având menirea de a deschide calea către filosofia științei și către noile posibilități de actualizare a potențialităților creatoare.

Marea artă - efortul minții de a obține un număr nelimitat de gânduri transformate în elemente de originalitate - este întregită prin noi ipoteze și considerații speciale asupra percepției acestei filosofii.

Prin ideea de a face raționamente abstracte, folosind o succesiune de elemente cu înțelesuri diferite, independente de experiența directă, reușești într-o anumită măsură să dai expresie unui nou conținut de idei și concepții. Contează ca forma lor de prezentare să permită prelucrarea ulterioară.

Marea Operă sau "Arta care lărgește orizontul de cunoaștere" se compune din ceea ce încerci să relevi din imaginea personalității tale astfel încât realitatea cu care te afli în rezonanță să fie ideală într-un context de tipul: orice reflecție este acceptată, atâta timp cât rezultatul final este coerent.

Fenomenologia Artei aduce în prim plan rolul creației care adesea transfigurează realitatea, dar stabilește viziunea de a ieși din obișnuit. Asta presupune să accelerezi procesul de

clarificare a unor concepții încorporate în „opera personală” care să fie sunt compatibile cu diferite niveluri de putere și control.

Source: https://neculaifantanaru.com/fenomenologia-artei.html